

הכרת הטוב

פנה אלי יהודי עם שאלה: "כל הזמן מדברים אצלנו על הכרת הטוב להקב"ה. שצריך לחשוב עליו כל הזמן, שצריך לעבוד אותו, וכמה שנעשה- זה עדיין לא מספיק. אז אני שואל אותך: אנחנו לא עובדים אותו וחושבים עליו כל הזמן? אני קם בבוקר ומתפלל אליו. שותה כוס קפה ומברך ברכה לה', לובש ציצית כל היום כי הוא ציווה, לומד תורה כמה שעות כי הוא ציווה אותי ללמוד תורה. אז מה רוצים ממני? למה אני צריך להסתובב סביבו 24 שעות ביממה? לא מספיק שאקיים את רצונו שבע- שמונה שעות ביום? גם להורים שלי אני חייב הכרת הטוב, גם למנהל שקיבל אותי לעבודה ומתייחס אלי מאד יפה וגם לאשתי, שטורחת ומבשלת, מכבסת ואופה בשבילי ובשביל הילדים שלי. אבל לא כל היום שלי מסתובב רק סביבם. למה על השם אני כן צריך לחשוב כל הזמן?"

"שאלה ארוכה", חייכתי, "וגם שאלה טובה. כיהודי, אשיב לך בשאלה: כמה שעות ביום אשתך מבשלת לך אוכל ודואגת לך?"
"כמה שעות, בדרך כלל".

"והוריד? המנהל שלך? כל אלו שאתה מבין שאתה חייב להם הכרת טובה. הם עשו לך הכל או שבחלק מחייך הסתדרת בכוחות עצמך?"
"ברור שאני מסתדר לבד!", הוא השיב.

"זהו. זהו ההבדל העצום. בעוד שכל האחרים סייעו לך בחלק זה או אחר של חייך, בשעות וברגעים, הרי הקב"ה מזרים בך כוחות חדשים 1,440 דקות, שהן 86,400 שניות, בכל יממה. בתוך גופו של כל יצור אנושי בוגר, יש כ- 75,000,000,000 (שבעים וחמש טריליון) תאים, שהם פי 10 מתושבי העולם כולו. כל תא כזה, מורכב מ 300,000,000 (שלוש מאות מיליון) מולקולות, חלקיקים מזעריים מהם הוא בנוי, כמבנה משרדים, עם חדרים ומחסנים, כבישים, מנופים, מחסנאים, ותחנות חשמל. מספר זה הוא כמספר תושבי ארה"ב כולה. מולקולות אלו מתחברות האחת לשניה, כדי ליצור מארג של תא חי אחד, ע"י 4,000,000,000 מיליארד צירופים בכל תא. מספר זה שווה למחצית מתושבי העולם כולו. הדם שלנו "רץ" בתוך הגוף מרחק כולל של 19,312 ק"מ ביממה. בתוך טיפה קטנה של דם יש כ-5 מיליון תאי דם אדומים, 300,000 טסיות דם ו-10,000 תאי דם לבנים. תא דם אדום מקיף את כל הגוף במשך כדקה. בשעה אחת הלב פועל מספיק כדי ליצור אנרגיה שמסוגלת להרים משקל של טון. במהלך חיינו הלב יפעם כ-3 מיליארד פעמים וישאב 180 מיליון ליטרים של דם. ועוד לא שוחחנו על העיניים והאוזניים, הריאות, המוח, הידיים והרגליים ועוד מאות חלקים שהקב"ה מפעיל ממש עכשיו בגופך..."

כשמישהו הלווה לי אלפיים דולר כשהייתי דחוק בממון וששכן שלי הסיע אותי באמצע הלילה לבית חולים וחיכה לי שעתיים, אני אתחייב להכיר בטובתו ורגשות ההודאה שלי ילכו

אותי זמן ממושך, עד שהם ישכחו ויישמרו בזכרון עמום, אי שם באחד מתאי המוח שלי. אבל אם מישהו יפתח לי את העיניים בכל בוקר ויזרים לי כמיליון ליטרים של אוויר כל יום לריאות שלי, ויתן לי כוחות לדבר ולדבר, לראות וללכת, כל הזמן, אני ארגיש מחוייב אליו כל הזמן. ככל שתהיה לי יותר הבנה שהוא יתברך נותן לי את כל מה שיש לי הרגע, ממש עכשיו, כך ארצה להודות ולהכיר לו טובה עכשיו, לעשות כל מה שהוא רוצה. גם כי אני מכיר לו טובה וגם כי יש לו את

הגאון רבי שמחה זיסל זיו - הסבא מקלם זצוק"ל

למה להתפלל כל יום?

לכאורה לשם מה מתפללים וחוזרים ומתפללים ובפרט אחר שהקדוש ברוך הוא כבר יודע צרכינו?
אלא צריך לומר: שתכלית התורה ומצוותיה היא להגיע ל"דביקות". התפילה היא התבטאות רגשי הלב - נפשי יצאה בדברו - על ידי הדיבור מבטאת הנפש את רחשי ליבה ומתהדרת את החושק בנחשק, ואלמלי התבטאות חיצונית זו שהיא הדיבור, לא היה קיום לרחשי הלב בהיותם פנימיים בלבד, אלא היו דועכים ונעלמים, כשני אוהבים שנפרדו ללא קשר, שפרוד הדיבור ביניהם גורם פרוד הלב, ותכלית המצוות היא "ולדבקה בו" שלא יהא פרוד הלב מהבורא, וזאת על ידי דיבורי התפילה - קשר חיצוני - המהדהד את הקשר הפנימי שלא ידעך וייעלם כאשר אילו היה מופנם בלבד ללא כלים המשמשים להפעלת והחייאת רגשות הלב, כלשון ה"חובת הלבבות" (ש"ג פ"ב): "התפילה נתקנה להחיות סימני השכל", על ידי התפילה האדם מחיה את סימני שכלו לבל ידעכו.
יסוד דברים אלו מבוארים בדברי הסבא מקלם ("חכמה ומוסר" חלק שני מאמר א').

צריך שימוון בלבו פירוש המילים שימוציא בשפתיו ויחשוב כאילו שכינה כנגדו ויסיר כל המחשבות הטורדות אותו, עד שתישאר מחשבתו ומונתו זכה בתפלתו. ויחשוב כאילו היה מדבר לפני מלך בשד ודם, היה מסדר את דבריו ומכוון בהם יפה לבל יכשל, קר וחומר לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא חוקר כל המחשבות.

שזלחו ערוך, סימן צ"ח סעיף א'.

פרשת עקב

חודש מנחם אב תשפ"ג

לעילוי נשמת

הר"ר אלטר אהרן יצחק
ב"ר יוסף הרשקוביץ זצ"ל
נלב"ע י"ז טבת תשע"ז

Shch3910@gmail.com

לד, ב. טוש"ע סי' צה, ד). ופירשו רש"י והרי"ד שם: "שהחלונות גורמין את לבו שהוא מסתכל כלפי השמים ולבו נכנע". וכתב המאירי שם: "לעולם יתפלל אדם בבית שיש בו חלונות, ר"ל שישא עיניו למרום... וכלל הדברים שישתדל להיות תפלתו בכוונה יתירה".

כשנעמוד מול החלון ממנו משתקפת גדלות הבורא, נחוה מציאות ממשית, המבהירה לנו ש"אני לא אדם יחיד מול אויר. אני לא נמצא בעולם לבדי. יש מולי כח אדיר ועצום השייך להקב"ה".

כותב הגאון רבי אליעזר יהודה ולדנברג זצוק"ל בספרו 'ציץ אליעזר': "וְהָיָה אִם נִפְשׁ טְהוֹרָה הוּא הָאָדָם וְעֵינָיו בְּהִירוֹת לֹא וְאֵף אֲזַנָּיִם פְּתוּחוֹת לוֹ, וְנִשְׂא עֵינָיו עֵינֵי הָרוּחַ וְהָבִיט אֶל הַהָרִים וְאֶל הַגְּבָעוֹת אֶל הָעֲמֻקִּים וְאֶל הַבְּקָעוֹת, אֶל הָרוּם וְאֶל הָעֲמֻק אֶל הָעֲשׂוּבִים וְאֶל הָאֵילָנוֹת, אֶל הַצִּיצִים וְאֶל הַפְּרָחִים, וְיִקְשִׁיב אֶל מְשֻׁק הַמַּיִם וְאֶל הַמַּיִת הַפְּלִגִּים, יִבִּין וְיִרְגִּישׁ אֶת הַשִּׁירָה הָאֱלֹקִית הַנִּצְחִית הַמְשֻׁתְּפָכֶת מְכַל צוּרֵי הַבְּרִיאָה, וְאֵף יִקְשִׁיב לְרוּחַ אֱלֹקִים הַמְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי כָל" (שו"ת ציץ אליעזר חכ"ב סל"ב).

ד' אמות של הלכה

פוקח עוורים

שולחן ערוך (מו, א): כשיניח ידיו על עיניו יברך פוקח עורים.

כותב בעל הטורי זהב: ידיו על עיניו. לכאורה קשה משמע שכאן עד יין לא נטל ידיו והרי אסור לגעת בעיניו כמו שכתוב בסי"ד ס"ג? וצריך לומר שלא כתב לפי הסדר, שכאן מדובר שמניח ידיו על עיניו אחר שישים מלבוש על ידו וגם מדברי הרמ"א (ס"ס מ"ז) משמע שכל אלו נאמרו על הסדר.

בעל הבאר היטב אומר: מניח ידיו על עיניו עם מפה, שהרי אסור להניח ידיו על עיניו קודם נטילה.

מסביר בעל השערי תשובה: עיניו: עיין באליה רבה בשם הפרישה שכתב שבעוד שעיניו סגורות או שחפץ עדיין בשינה, דרך האדם למשמש ע"ג עור העין, שעל ידי זה מעביר חבלי שינה מעיניו ע"ש.

וכתב באליה רבה שמשמע שמותר לעשות זה ביד ממש, ועיין (לעיל סי' ד' במח"ב) בשם מור וקציעה שמבחוץ שרי והוא השיג ע"ז מדברי האחרונים כאן וכתב שכן משמע בזוהר וישלח ובאלפסי זוטא להרמ"ע שאפי' מבחוץ אסור. עיין שם.

שו"ת | חינוך לתפילה

הגאון רבי יהושע אייכנשטיין שליט"א

שאלה: באיזו שעה צריך להעיר את הילדים בבוקר בבין הזמנים, זמן קריאת שמע הראשון או הזמן השני, ועד כמה להילחם על כך?

תשובה: צריך להשתדל שיספיק לפחות את הזמן השני. אבל צריכים לזכור שאם הבן אינו שומע והאבא צועק עליו ומכריח אותו לקום, זה רק ייצור אצלו ריאקציה, ובימינו צריכים מאוד להיזהר מדברים כאלו.

האפשרות להפסיק ולתת לי את כל מה שיש לי ממנו, ואז ממילא, באופן אוטומטי, אני לא אהיה בכלל..."

נגר שבנה ארון, אינו צריך להמשיך לאחוז בו בכל רגע. קורות העץ היו לפני הנגר, ולכן יסתדרו יפה גם בלעדיו. היצירה של האומן היא בסך הכל "יש מישה". הוא לקח חומר קיים ושינה את צורתו בלבד. בריאת העולם, לעומת זאת, איננה טבעית, אלא "יש מאין". היות וכך, אין שום אפשרות לומר שהשי"ת ברא את העולם לפני כמה אלפי שנים, ומאז העולם פועל מאליה. הבריאה היא לא "נורמלית" או חלק ממערכת קיימת, ולכן היא מתרחשת ברגע זה ממש. והרבה יותר מאשר חמצן למוח ומזרם חשמל לעמוד תאורה – אם הקב"ה יפסיק לרגע לומר את המאמרות שבהם הוא ברא את העולם, הוא פשוט לא יהיה. אני ואתה פשוט נתפוגג, נתאדה, ניעלם. קצת מפחיד לחשוב (ואולי דווקא מעודד) שאם הקב"ה ירצה, חלילה, להחריב את עולמו, להפסיק את החיות שלי ושלך, הוא לא יצטרך לעשות דבר – אלא דווקא לא לעשות. לעולם ולכל אחד ממליארדי נבראיו אין כלל קיום עצמאי, ואם השם לא יחיה אותו ברגע הבא אז לא יהיה עולם וגם לא את הרגע הבא..."

אומר החזון איש: "וְאָמְנָם הָאָמֶת בְּיַסוּד הָעוֹלָם, כִּי מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרַךְ נִמְצָא בְּעוֹלָם וְהוּא מְהִיךְ אֶת הַכֹּל, בְּכֹל רֵגַע, וּבְכֹל גֶּשֶׁם הַנִּמְצָא תַּחַת הַשָּׁמַיִם, וְיַמְעַל הַשָּׁמַיִם בְּרָצוֹנוֹ, וְהַסְפָּמְתוֹ, וְהוּא הַגּוֹרֵם הַיּוֹתוֹ. וְכֹל הַתְּנוּעוֹת הַמְתְּהוּוֹת בְּכֹל קִנְיַי הָעוֹלָם הַדּוֹמָמִים, הַצְּמָחִים, הַחַיִּים, וְהָאִשִּׁיִּים, מִהַיּוֹתוֹ, בְּרָצוֹנוֹ וְהַסְפָּמְתוֹ" (חזון איש, אמונה ובטחון פ"ו).

סיפר לי חבר: "במשך תקופה ארוכה הייתי נכנס לתפילת שחרית בבית הכנסת בעצימת עיניים ומנסה להגיע, בעיניים עצומות, למקום הקבוע שלי, בלי ליפול או להיתקל בסטנדר או ספסל. זה לא היה נעים בכלל, בלשון המעטה... אז הייתי פוקח את עיני ומברך בכוונה: "בְּרוּךְ אַתָּה... מְלַךְ הָעוֹלָם. פּוֹקֵחַ עוֹרִים"... --- כשנפנים ונרגיש שהעיניים הללו, שהמדענים אומרים בהתפעלות ש"המצלמות שלנו כיום, הם צעצוע תמים לעומת העין האנושית", הם לא רק יצירה שקיבלנו בעבר, כשנולדנו, אלא דבר מופלא שהקב"ה מעניק לנו עכשיו ממש, בחינם, מבלי שהוא חייב לנו כלום, מסתבר שהיום שלנו יהיה טוב יותר ומרומם יותר.

תפילה וברכות מתוך התבוננות, הם לא סוגיה מופשטת הדורשת רק ביאורי מילים. היא כניסה לדברים עצמם, לחוש ולהביע מתוכם את המשמעויות הבוקעות מתוכן. ניתן לאחוז בפרי, רגע לפני הברכה, למשש אותו, להביט בו, להריח אותו, ואז לברך על אכילתו. או להביט בברק ובכל האירוע השמימי שסביבו, ולברך על ראייתו. לעצום את העיניים לחצי דקה ולנסות ללכת כך, בעינים עצומות, ורק אז לברך "פוקח עיוורים". להביט בבגדים ובנעלים שלנו, בארנק שבתוך הכיס ואולי גם במכשיר הסלולרי שבכיס השני, ולברך בריגשה "שעשה לי כל צרכי", וכן הלאה והלאה, אין ספור דוגמאות.

מכאן הגיעה ההלכה ש"לא יתפלל אדם אלא בבית שיש בו חלונות, שנאמר "וכוין פתי חין ליה בעיליתיה" (ברכות

תכלית התפילה

הרב אברהם ויינרוט שליט"א

המהר"ל מפראג בספרו 'נתיבות עולם' (נתיב העבודה פרק ג') מבאר, כי התפילה היא עבודת ה', שכן בשעת התפילה ניצב האדם בפני אלוקיו כשכל ישותו והווייתו שמוטים מעליו. ההכרה בחדלון כוחו ובאפסותו המוחלטת של האדם מול האלוקים, אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש - מתבטאת בכך שהאדם פונה אל ה' ומבקש על כל צרכיו. בעצם מעשה התפילה מוכיח האדם שהוא מודע לכך שחיים ורפואה, הצלחה, כבוד, שלוה ונחת, וחלילה; מוות, חולי, מחסור ומכאוב - נתונים כולם בידי הקב"ה - והאדם הוא בסה"כ גרגר, אשר הרוח האלוקית נושבת בו וחורצת את גורלו, לשבט או לחסד. אכן, יש בידי האדם יכולת בחירה והוא נזר הבריאה ותכליתה.

כוחות עצומים ניתנו לו לאדם. אבל, ההצלחה היא פרי סייעתא דשמיא ואם יעזבנו הקב"ה חלילה לרגע קט - יאבד סברו. ברגע אחד קטן, עלול האדם המוצלח ביותר לאבד חלילה את בריאותו, או את חייו, או את היקרים לו מכל, או את מקור הצלחתו וקיומו, ואז אבדה תוחלתו באחת, והוא משול לחרס הנשבר, לציץ יבש, לאבק פורח ולענן כלה ולחלום יעוף.

התפילה היא אפוא ביטוי אמוני של אמונת האדם באלוקיו, שמחמתה הוא ניצב בפני הא-ל תוך הכרה באפסות האדם ובגדולת הבורא וכוחו האינסופי. המביט"ט מציין כי תכלית התפילה היא "להכיר ולהורות כי אין בעולם למי שראוי להתפלל כי אם לא-ל יתברך". הרב פינקוס בספרו 'תפארת שמשון' מבאר על כן כי לא בקשת הצרכים כשלעצמה היא עבודת ה', אלא התבטלות האדם כלפי הבורא המתבטאת על ידי תפילתו אליו, היא היא עבודת ה' שבלב.

מכאן מובן, כי על אף שהאדם שואל את צרכיו שלו, יש בכך משום עבודת ה' במובן העמוק ביותר האפשרי, וזהו מעשה מובהק של אמונה צרופה בבורא שאליו מתפלל האדם.

אדם המבקש עזרה מחברו, עצם הבקשה לא מבטאת ביטול עצמו. אכן, הוא נזקק במשהו לזולתו ובכך מכיר שיש לחברו דבר שאין לו, אך הוא אינו מבטל את עצמו כליל לזולתו, שהרי יש לו סגולות משל עצמו שבהן הוא בר ערך.

כך למשל, כשאדם פונה לעשיר ומבקש ממנו סיוע כלכלי, הוא מכיר בכך שלעשיר יש יכולת לסייע לו כי יש לו אמצעים כספיים עודפים, אבל אין הוא מתבטל כלפיו, שהרי גם למבקש הסיוע יש סגולות טובות וממשות משל עצמו. לעומת זאת, הבקשה מה' מחייבת את המבקש לביטול מוחלט ולהבנה שאין לו משלו ולא כלום, שהרי גם במה שיש לו הוא מסור ביד ה' לחלוטין, לטוב ולמוטב, ובכך היא נהיית התפילה עבודה שבלב.

לפי ביאור זה תקנת אנשי כנסת הגדולה לפתוח את התפילה בשבחי ה' שהוא הא-ל הגדול הגיבור והנורא, נועדה לי צור את הראיה של גדלות הא-ל המביאה

שאלה: מהי הדרך לחבר את הילדים לתפילה. ההורים מנסים לגרום לילד להתפלל אבל זה לא תמיד מצליח, ופעמים רבות הוא בכלל לא רוצה לבוא לבית הכנסת?

תשובה: לדעתי העניין הוא כך, דבר ראשון חסרה מאוד ההבנה שבשעת התפילה שאנו מתפללים לפני הקב"ה. לפעמים התחושה היא כאילו עומדים לפני "כספומט" - מכניסים בקשות ומחכים לקבל את מה שביקשו, זו גישה מוטעית. צריכים להחזיר את ההבנה שעומדים ומתפללים לפני הקב"ה, והוא מקשיב לתפילתנו, לאו דווקא שהוא ימלא את מה שבקשנו, אבל הוא מקשיב לנו, ההרגשה הזאת נותנת הבנה וחיבור לתפילה.

השלב הבא הוא, להתרגל לבקש בקשות פרטיות ואישיות, משום שבבקשות אלו האדם באמת מתכוון ומתפלל בכל לבו. החיי אדם כתב שראוי לכל אדם להתפלל תפילה קצרה לאחר תפילת שמונה עשרה, שבה יבקש בלב שלם את מה שהוא צריך.

מוסיף החיי אדם, שרק בדרך זו מקיימים את מצוות "ולעבדו בכל לבבכם", במהלך התפילה ישנן בקשות רבות שאנו לא באמת שייכים אליהן והן אינן באות לגמרי מעומק הלב. יש למצוא בקשה מסוימת שבאמת חפץ בה בכל לבו. ובזה יקיים מצוות תפילה.

ונראה שזוהי דרך טובה לגרום לילדים צעירים להתחבר לתפילה. הרי אין להם עדיין טעם והכנה בתפילה ולא ניתן רק לדרוש מהם להתפלל כלי שיהיה להם חיבור לכך. אלא יש להזריך אותם שיבקשו בתפילתם על הדברים שהם רוצים באמת לפי דרגתם ומושגיהם, אפילו תהיה זו בקשה על הצלחה במשחק או במבחן וכדו', זה נקרא לעבדו בכל לבבכם' כי הבקשה מגיעה מעומק הלב עם הכרה שהכל בא מהקב"ה צריכים לומר לילד: 'אתה רוצה היום לנצח במשחק או במבחן, אז תתפלל על זה בתפילה והקב"ה מקשיב לבקשות שלך. זה יגרום לו לקבל טעם אמיתי בתפילה וכך הוא יכיר את המושג של תפילה ויתחבר לזה עד שבמשך הזמן ירצה להתפלל את כל התפילות.

דע לפני מה אתה עומד

הרה"ק רבי שלמה מראדומסק זצוק"ל

וכשאתם מתפללים דעו לפני מי אתם עומדים (ברכות כח ע"ב) -- לכאורה מדוע צריך להזהיר על זה הלוא קל לדעת בפני מי אנו עומדים!?

אך הנה ידוע כי אין המלאכים אומרים שירה למעלה עד שישראל אומרים שירה למטה תחלה. ולזה בראש השנה שואלים המלאכים למה אין ישראל אומרים שירה. אע"פ שהמלאכים קדומים בבריאה. בכל אופן מצד נשמתם של ישראל הם קדומים במעלה למלאכים. וזהו 'דעו לפני מי אתם עומדים', כלומר: שאתם קודמים לפני המלאכים בתפילה והם באים אח"כ לעמוד לפני הקב"ה ראו שלא תבושו בתפלתכם נגד המלאכים, כך נראה לי.

להצטרפות לתפוצת העלון במייל:

שלחו מייל ל: shch3910@gmail.com

עדיין אין זו עבודה, אלא זו פניה למי שיכול לעזור לו. לכן, פוסק הרמב"ם, כי מצוות התפילה היא קודם כל לדעת אל מי האדם מדבר – אל "הא-ל הגדול הגיבור והנורא". לפני שפותחים בתפילה, צריך שתהיה התפעלות הנפש, מהידיעה אל מי פונים עכשיו! 'א-לוהים' פירושו: בעל היכולת, והוא אוהב אותנו באופן אינסופי. הוא דואג לנו, הוא קרוב אלינו, הוא האלוקים שלנו! בלי זה – אין זו עבודה, רק בקשה! עבודה פירושה התבטלות כלפי האלוקות.

הצבת ההכרה בגדלות הבורא יחד עם ההתבטלות כלפיו וההכרה באפסות האדם היא גם ממושכלות היסוד בעולמה של החסידות. כך למשל ידוע הכלל שיסד רבי אלימלך מליז'נסק בעל 'נועם אלימלך' כי לאדם ניתנו שתי עיניים כדי שבאחת יביט על גדלות הבורא ובשניה יראה את קטנות עצמו. אם אדם מביט רק בגדלות הבורא אך לא בקטנות עצמו, או להיפך – הרי שהוא כביכול עיוור בעין אחת.

להכרה באפסות האדם לעומתו. כאשר האדם מכיר בכך כי אין קשר סיבתי בין פעולותיו לבין תוצאות טבעיות' אלא הכל, לרבות חייו, כשרונותיו ועצם יכולתו לפעול והבנתו כיצד לפעול – באים כולם מאת הקב"ה ובלעדיו הכל אין. הרמב"ם פוסק בהלכות תפילה (פרק א', הלכה ב') כי "חיוב מצווה זו כך הוא, שיהא אדם מתחנן ומתפלל בכל יום ומגיד שבחו של

הקב"ה, ואח"כ שואל צרכיו, שהוא צריך להם, בבקשה ובתחינה, ואח"כ נותן שבח והודיה לה' על הטובה שהשפיע לו, כל אחד לפי כוחו". חיוב התפילה מדאורייתא אינו מתבטא אפוא רק בבקשת צרכיו של האדם, אלא עליו להקדים לכך את שבחו של הקב"ה. זאת כדי שבקשת הצרכים הבאה לאחר שהכיר בגדלות

לאדם ניתנו שתי עיניים כדי שבאחת יביט על גדלות הבורא ובשניה יראה את קטנות עצמו. אם אדם מביט רק בגדלות הבורא אך לא בקטנות עצמו, או להיפך – הרי שהוא כביכול עיוור בעין אחת. הרה"ק רבי אלימלך מליז'נסק זיע"א

הבורא ובאפסות כוחו של הנברא אשר ברגע קט של הסתר פנים אלוקי חלילה יאבד כלא היה, תבטא התבטלות מוחלטת כלפי הקב"ה.

ובלשונו של הרב פינקוס: אם האדם רק מבקש – זו עדיין לא עבודה! נכון שהוא מבקש ממי שהוא בעל היכולת, הוא מבקש מתוך הכרה שרק הקב"ה יכול למלא את צרכיו. אבל, אם כל הפניה נעשית מתוך כוונה זו –

מעומק הלב
שלוחה בזה ברכת מזל טוב
לרב נתן מליק שליט"א
 מרחיב שערי התפילה
 בעיר פתח תקווה
 לרגל השמחה השרויה במעונו
 בהולדת הבן שיחי' למזל טוב

ולרב יעקב מליק שליט"א
 מרחיב שערי התפילה
 בעיר פתח תקווה
 לרגל השמחה השרויה במעונו
 בהולדת הבן שיחי' למזל טוב

ולרב מאיר יוסף מליק שליט"א
 מרחיב שערי התפילה
 בעיר בני ברק
 לרגל השמחה השרויה במעונו
 בהולדת הנין שיחי' למזל טוב

יהי רצון שתזכו
 לרווחת ממנו ומכל יוצ"ח
 רוב נחת דקדושה
 לחיים ארוכים וסייעתא דשמיא
 לאורך ימים ושנים. אמן.

שיחיו מאירים בתורה, ויהיו בריאים בגופם ושכלם, בעלי מדות טובות, ותן להם חיים ארוכים וטובים ויהיו אהובים למעלה ונחמדים למטה.

מעומק הלב
שלוחה בזה ברכת מזל טוב
לרב אריאל חיאייב שליט"א
 מרחיב שערי התפילה
 בעיר אלעד
 לרגל השמחה השרויה במעונו
 בהולדת הנכד שיחי' למזל טוב

יהי רצון שתזכו
 לרווחת ממנו ומכל יוצ"ח
 רוב נחת דקדושה
 לחיים ארוכים וסייעתא דשמיא
 לאורך ימים ושנים. אמן.

שיחיו מאירים בתורה, ויהיו בריאים בגופם ושכלם, בעלי מדות טובות, ותן להם חיים ארוכים וטובים ויהיו אהובים למעלה ונחמדים למטה.

עלות העלון לשבת: 220 ₪ בלבד | ניתן להעביר לחשבון 61135 | סניף 56 | בנק 11
 תפוצת העלון: בני ברק, פתח תקווה, אלעד, אחיסמך, מודיעין עילית, רחובות, אשדוד וירושלים

גליון הפרשה על פרשת השבוע יוצא פעם בשבועיים – בתפוצת המייל בלבד!
העלון יוצא פעם בשבועיים | הערות / הארות / הצטרפות לתפוצת המייל - ניתן לשלוח למייל: shch3910@gmail.com

מקורות | הכרת הטוב:
 תפארת שלמה – שער התפילה – ספריא | עיוני תפילה – הר"א ויינרוט | שולחן ערוך – שירת דבורה מכון ירושלים, שיתופתא | הגר"א איכנשטיין – יתד השבוע גליון 586 || דרשו, אשובה || | ביהמ"ד נדבורנא-ב"ב אלעד.

